

tilfælde, hvor der ikke foreligger noget rimeligt grundlag herfor.

På den anden side må det efter ministerens opfattelse erkendes, at der også kan foreligge tilfælde, hvor generelle hensyn ikke taler imod at lade den endelige iværksættelse af priskontrolrådets afgørelse afvente udfaldet af ankesagen, ligesom de virksomheder, det drejer sig om, vil kunne have en stærk og legitim interesse i, at et sådant arrangement kan tilvejebringes. Priskontrolrådet har da også i nogle tilfælde indrømmet opsættende virkning.

Ud fra disse hensyn har ministeren for handel, industri og søfart erklæret sig villig til overfor priskontrolrådet at give udtryk for, at rådet, i tilfælde hvor formålet med den trufne afgørelse eller det givne pålæg ikke gør øjeblikkelig ikrafttræden nødvendig, bør imødekomme ønske fra klageren om en passende udsættelse med henblik på sagens behandling i ankenævnet.

Udvalget har kunnet tiltræde en sådan opfordring til priskontrolrådet, idet dog et mindretal (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) fremhæver, at det kun kan være i ganske ekstraordinære tilfælde, at opsættende virkning som følge af anke kan indrømmes.“

Et flertal indenfor udvalget (samtlige medlemmer med undtagelse af Tholstrup) var enig i, at lovforslaget burde gennemføres for et år, dog med nogle ændringer.

Venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer anfører i betænkningen, at de — under hensyn til, at trustkommissionen har stillet i udsigt, at man i løbet af sommeren 1953 vil kunne afgive en redegørelse, der eventuelt kan danne grundlag for fremsættelse af en egentlig lov om prisaftaler — har undladt at stille forslag om yderligere begrænsning af priskontrolrådets beføjelser og nedsættelse af priskontrolrådets medlemstal.

Sammen med den radikale repræsentant stillede disse udvalgsmedlemmer et par ændringsforslag, som er omtalt ovenfor, og som blev vedtaget ved lovforslagets 2. behandling.

Mere vidtgående ændringsforslag blev stillet af udvalgets *socialdemokratiske* medlemmer, der ifølge betænkningen især lagde vægt på, „at man snarest når frem til en lovgivning, der kan sikre en effektiv bekæmpelse af monopoler, prisaftaler og andre indskrænkninger i konkurrencen. Ministeren har i denne forbindelse henvist til trustkommissionen, og af en skrivelse fra trustkommissionens formand af 11. ds. fremgår, at kommissionen inden sommeren 1953 vil kunne udarbejde en redegørelse, som kan benyttes ved forberedelsen af en permanent lov om prisaftaler m. v.

Efter mindretallets opfattelse burde det under disse omstændigheder være muligt at fremme det nævnte arbejde således, at et nyt trustlovsforslag, kunne forelægges for rigsdagen inden udgangen af indeværende rigsdagssamling. Når der nu foreligger tilsagn om, at det nye forslag vil fremkomme ved begyndelsen